

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/389/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316205082
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4316205082.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava, IČO: 35807598, zastúpená JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou, so sídlom Slnecná 765/3 Malinovo, proti žalovanej: C. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XX, Z., o zaplatenie 168,94 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 25. apríla 2017 č.k. 8C/52/2016-73, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalobkyni, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala zaplatenia sumy 168,94 eura od žalovanej z titulu nesplateného úveru. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že dňa 07. 01. 2014 strany sporu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver 400 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnuté finančné prostriedky splatiť žalobcovi spolu s poplatkom vo výške 392 eur, spolu vo výške 792 eur. Celkové náklady spotrebiteľa sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15% ročne z poskytnutého úveru čo predstavuje sumu 156,60 eur a administratívnych nákladov vo výške 235,40 eur. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) bola určená 98% a doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru nastane 14.01.2015.

1.2. Strany sporu dňa 07. 01. 2014 formou predtlaču uzatvorili dohodu o plnení v splátkach k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, v ktorej sa žalovaná zaviazala uhradiť celkovú čiastku vo výške 782 eur v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 66 eur, počnúc dňom 14. 02. 2014. Spotrebiteľka zobrala na vedomie, že výška RPMN sa vypočíta v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 309,86%. Žalovaná uhradila sumu 198 eur.

1.3. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 39, § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, § 559 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 písm. j/, § 11 ods. 1 písm. b/, písm. d/ zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

1.4. Súd prvej inštancie vyhodnotil zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu, keďže žalobca pri poskytnutí úveru a uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca

si uplatnil nárok titulom dohody o plnení v splátkach zo dňa 07. 01. 2014, ktorá mala tvoriť dodatok zmluvy o spotrebiteľskom úvere z toho istého dňa. Vyhodnotil, že dohoda o plnení v splátkach, je neplatným právnym úkonom, ktorý bol uzavretý za účelom obchádzania súboru zákonov prijatých v súvislosti s ochranou spotrebiteľa, ako slabšieho článku spotrebiteľského vzťahu. Žalovaná uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom úvere za účelom získania úveru vo výške 400 eur s úrokom vo výške 39,15% ročne za podmienky, že úver bude splácať pri výške ročnej percentuálnej miere nákladov 98%. Je potom obchádzaním zákona súbežné uzavretie dodatku zmluvy z toho istého dňa, ako dohody o plnení v splátkach, v ktorom je uvedené, že dlžník je povinný uhradiť celkovú výšku dlhu v sume 792 eur v 12 splátkach po 66 eur pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 309,86%. Súd prvej inštancie vychádzal pri preskúmaní žalobného návrhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kedy zmluvu o plnení v splátkach v rámci predbežnej otázky, posúdil ako zmluvu neplatnú, nielen titulom obchádzania zákona tak, ako je to uvedené vyššie, ale aj pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom pre rozpornosť podstatných okolností zmluvy o úvere a dohody o plnení v splátkach je daná neplatnosť aj podľa § 37 Občianskeho zákonníka pre nedostatok určitosti a zrozumiteľnosti. Preskúmaním žalovanej zmluvy súd zistil, že úroková sadzba 39,15 % je neprimerane vysoká, nakoľko výše trojnásobne presahuje úrokové miery bánk za dané obdobie. Priemerná úroková sadzba bánk v januári 2014 pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do jedného roka bola len 8,57 % p.a. Ustanovenie úverovej zmluvy o ročnej úrokovej sadzbe pri úvere so splatnosťou 12 mesiacov vo výške 39,15% za neprimeranú zmluvnú podmienku a nekalú obchodnú prax žalobcu. Hoci úver je odplatný právny úkon, odplata vo výške 39,15%, predstavujúca ročný úrok, je v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaná obvyklú, viď. tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009 a sp.zn. 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012. Takýto právny úkon je tiež neplatný v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, keďže ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a mravným princípom. Obmedzujúce kritérium pokiaľ ide o výšku odplaty za poskytnutie úveru obsahuje ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pokiaľ v tejto súvislosti žalobca vo svojom vyjadrení uvádza, že zákon v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty, pretože ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, kedy odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľov sa riadi podľa predpisov účinných do 31. 05.2014, súd uvádza, že v čase uzavretia zmluvy účinné ustanovenie § 53 ods. 6 OZ jednoznačne stanovoval tú skutočnosť, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Keďže v obdobných prípadoch mal súd za preukázané, že odplata predstavovala v priemere 8,57%, je zrejme, že v prípade úroku 39,15% je úrok rozporný s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

1.5. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že zmluva o úvere neobsahuje podstatnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže z obsahu zmluvy vyplýva, že RPMN je vo výške 98%, avšak výpočtom súd zistil, že pri sume pôžičky 400 eur, celkovej sumy 792 eur, ktorá má byť uhradená v 12 splátkach je RPMN 309,86%. Uvedenie nesprávnej RPMN v zmluvách o spotrebiteľských úveroch je klamaním spotrebiteľa a predstavuje nekalú obchodnú prax. Žalovaná nebola správne informovaná pred uzavretím zmluvy o RPMN, čo je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 písm. g/ o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, účinného ku dňu podpisu zmluvy. Z tohto dôvodu súd považoval zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov.

1.6. Súd prvej inštancie vyhodnotil nárok žalobcu na zaplatenie upomienky vo výške 10 eur a zmluvnej pokuty vo výške 33 eur za nedôvodný, nakoľko nebol upravený priamo v zmluve. Taktiež nárok vo výške 171,51 eura z titulu náhrady trov mediálneho konania vyhodnotil ako nedôvodný, nakoľko žalobca v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, keďže súdu predložil iba vyhlásenie mediátora, z ktorého nevyplýva, v akej výške si uplatnil trovy a či mu ich žalobca aj skutočne zaplatil..

1.7. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že dohoda o plnení v splátkach zo dňa 07. 01. 2014 je neplatná podľa § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere zo dňa 07. 01. 2014 je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka v časti úroku vo výške 39,15% a je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN. Žalobca by sa tak úspešne mohol domáhať v spore len výšky skutočne poskytnutej sumy úveru. Nakoľko žalovaná už žalobcovi uhradila poskytnutú sumu úveru, t.j. istinu vo výške 400 eur, čo mal súd preukázané z tvrdenia žalovanej, že jej po dobu piatich mesiacov bola žalobcom sťahovaná suma 60 eur z výplaty (5x60 t.j. 300 eur) a žalobca požadoval istinu

vo výške 168,94 eur, nakoľko mu žalovaná do podania žaloby uhradila 198 eur, teda žalovaná plnila nad rámec toho, čo mala plniť, preto súd ako nedôvodnú v celkom rozsahu, žalobu zamietol.

1.8. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), úspešnej žalovanej náhradu trov nepriznal, nakoľko si trovy neuplatnila a ani jej žiadne nevznikli.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca, a to z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f/, písm. h/ CSP, nakoľko j toho názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1. Dôvodil tým, že strany sporu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, kde je jednoznačne uvedené, že spotrebiteľ berie na vedomie, že výška RPMN je vo výške 98% a vypočítala sa podľa vzorca uvedeného vo všeobecných podmienkach poskytovania úveru. Platí pre splatenie dlžnej sumy v jednej splátke. Nie je preto správne tvrdenie súdu prvej inštancie o absencii RPMN. V ten istý deň požiadal dlžník o možnosť využitia splátkového kalendára, dohody o plnení v splátkach. V tejto dohode bola vypočítaná RPMN vo výške 309,86%. Taktiež aj tento vzorec výpočtu, pre splatenie dlžnej sumy v splátkach, je uvedený vo všeobecných podmienkach. Priemerná hodnota RPMN na poskytnutý úver je vo výške 50,91%. Dôkazné bremeno o nesprávnej výške hodnoty RPMN je na žalovanej. Výška RPMN v zmluve o úvere neabsentuje, preto bolo povinnosťou žalovanej preukázať nesprávnosť výšky RPMN, ak mala byť dôvodom pre určenie bezúročnosti úveru a bez poplatkov.

2.2. Namietala ďalej, že zákon v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty. Ak záväzkový vzťah vznikol pred 01. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014, obmedzenie výšky odplaty sa nebude aplikovať. V tejto súvislosti, k výške odplaty, poukázal na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe, sp.zn.12Cmo 95/2005. Nestotožnil sa ani s tvrdením súdu prvej inštancie o nekalej obchodnej praktike vo forme klamlivého konania, spočívajúcom v dojednaní splatenia úveru v splátkach samostatnou dohodou. Zákon o spotrebiteľských úveroch nestanovuje žiadnu povinnosť alebo pravidlo, v koľkých splátkach a v akých intervaloch splácania sa majú zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzavrieť. Nemožno preto považovať za nekalú obchodnú praktiku poskytovanie úverov so spôsobom úhrady vo forme jednorazovej splátky a s prípadnou následnou dohodou o plnenie v splátkach. Ak žalovaný namietala výšku odplaty za poskytnutie a vrátenie peňažných prostriedkov, znáša v tomto smere dôkazné bremeno a musí preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne vybočovala z trhového priemeru odplát. Slovenské právo poplatkov za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Poukázal, že žalobca je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania je vyššie oproti bankám.

2.3. K poplatku za upomienku poukázal na ustanovenie § 9 ods. 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že nie je možné považovať poplatok za zaslanie upomienky ako nekalú podmienku, nakoľko je zasielanie upomienok vyžadované priamo zákonom o spotrebiteľských úveroch.

2.4. K zmluvnej pokute uviedol, že žalobca žalovanú riadne oboznámil so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, aj s príslušnými pokutami, ktoré bude musieť uhradiť v prípade, ak sa dostane do omeškania, pričom žalovaná pri odpise zmluvy o úvere prehlásila, že sa oboznámila a súhlasí s obsahom zmluvy a všeobecnými podmienkami. Žalovaná preto už pri podpise zmluvy vedela, že v prípade, ak si nebude plniť svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, tak sa suma navýši. Ak žalovaná namietala výšku zmluvnej pokuty, dodal, že ide o jednorazové zmluvné pokuty, tvoriace paušalizovanú náhradu škody nezávislé na omeškaní. Zmluvná pokuta vo výške 33 eur predstavuje pokutu pre prípad omeškania dlžníka, ak dlžník následne plní omeškanú splátku k rukám mandátára žalobcu. Pokuta nie je obligatórnou náležitosťou zmluvy o úvere.

2.5. Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., účinný od 01. 07. 2016, ďalej iba „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané a v zákonom stanovenej lehote (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 363 a nasl. CSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 ods. 1 CSP, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania a s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods.1, § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

5. Zákonom č. 160/2015 z 21. mája 2015 nadobudol účinnosť od 01.07.2016 nový Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

6. Predmetom konania v danej veci je žaloba žalobkyne, ktorou sa domáha zaplatenia sumy 168,94 eura, úroku vo výške 39,15 % ročne vo výške 168,45 eura, úroku z omeškania vo výške 5% ročne, vo výške 7,97 eura, poplatku vo výške 235,40 eura, poplatku za upomienky 10 eur, zmluvnej pokuty vo výške 33 eur, úroku vo výške 39,15% ročne zo sumy 168,94 eura od 21. 11. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 168,94 eura od 21. 11. 2015 do zaplatenia, trovy mediačného konania vo výške 171,51 eura a náhradu trov konania. Svoj nárok odvodzoval zo zmluvy o úvere uzavretej medzi stranami sporu dňa 07. 01. 2014, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 400 eur, ktorý sa zaviazala vrátiť do 14. 01. 2015 jednorazovo v celkovej výške 792 eur s tým, že poplatok vo výške 392 eur pozostáva z úroku z úveru vo výške 39,15% ročne, t.j. vo výške 156,60 eura administratívneho poplatku v sume 235,40 eura. Výška RPMN je v zmluve o úvere uvedená v hodnote 98%. Následne, toho istého dňa, uzavreli strany sporu dohodu o plnení v splátkach, v ktorej sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi sumu 792 eur v 12 mesačných splátkach vo výške 66 eur mesačne vždy k 14. Dňu v mesiaci, počnúc dňom 14. 02. 2014. Hodnota RPMN bola v dohode o plnení v splátkach uvedená vo výške 309,86%.

6.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol dôvodiac, že zmluvu o úvere vyhodnotil ako bezúročnú a bez poplatkov v dôsledku nesprávnej výšky RPMN uvedenej v zmluve o úvere a v dôsledku neprimeranej zmluvnej podmienky - výšky úrokovej sadzby - 39,15% ročne. Dohodu o plnení v splátkach vyhodnotil ako neplatný právny úkon v dôsledku obchádzania zákona. Konštatoval, že žalobkyňa by mala nárok na vrátenie požičanej sumy, t.j. sumy 400 eur, ktorú však žalovaná už zaplatila a preto žalobu zamietol.

6.2. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnila žalobkyňa, namietajúc nesprávnosť aplikovania ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého bolo možné postupovať až od 01. 06. 2014. Keďže predmetná zmluva o úvere bola uzavretá skôr, použitie tohto ustanovenia nie je možné. Nestotožnila sa s tvrdením súdu prvej inštancie o neprimeranej výške odplaty, výške úrokovej sadzby, namietala neunesenie dôkazného bremena v tomto smere zo strany žalovanej. Taktiež sa nestotožnila s nepriznaním poplatku za upomienky, aj zmluvnej pokuty. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

6.Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7.Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvého stupňa, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

7.1. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalobkyňou, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobkyne, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho

podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok aj v dostatočnej miere a správne tak po právnej, ako aj skutkovej stránke odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

8. Odvolací súd, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobkyne, preskúmal napadnuté rozhodnutie, konanie, ktoré mu predchádzalo a odvolanie žalobkyne a dospel k záveru o správnosti tak zisteného skutkového stavu, ako aj právneho zdôvodnenia tohto rozhodnutia. Po jeho preskúmaní, ako aj preskúmaní konania, ktoré mu predchádzalo, odvolania žalobkyne, sa v plnom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, ktorý konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktorými bola výška nesprávnej RPMN a výška úrokovej sadzby. V tejto súvislosti sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvej inštancie a preto v tejto časti na jeho odôvodnenie ďalej iba poukazuje.

9.1. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia iba dodáva, že predmetná zmluva o úvere je nespochybniteľne zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú sa vzťahujú tak ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie bol zo zákona povinný preskúmať jednotlivé zmluvné podmienky z hľadiska ich prijateľnosti a primeranosti odplaty. Ak po preskúmaní dospel k záveru, že výška odplaty za poskytnutý úver v podobe úroku vo výške 39,15% ročne a v podobe administratívneho poplatku vo výške 235,40 eura, bol jeho záver správny. Za situácie, že v čase poskytnutia úveru bola úroková sadzba bánk pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do jedného roka iba 8,57% ročne, javí sa potom výška úrokovej sadzby 39,15% ročne, ktorú žalobkyňa uviedla v zmluve o úvere, ako neprimerane vysoká, odporujúca dobrým mravom. Z rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky, vrátane Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, jednoznačne vyplýva záver, že neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31. 07. 2009 sp.zn. 1MCdo 1/2009, 5Cdo 26/2011). Takéto dojednanie je následne pre neprijateľnosť neplatné. Ak teda odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie skonštatoval neplatnosť dohodnutej výšky úrokovej sadzby (39,15% ročne), sankciou za túto nesprávnosť je vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie aj o nesprávnej výške RPMN, uvedenej v zmluve o úvere.

9.2. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorým vyhlásil Dohodu o plnení v splátkach, uzavretú v ten istý deň, ako strany sporu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere (07. 01. 2014), za neplatný právny úkon. Konanie žalobkyne, ktorá uzavrie so spotrebiteľom (žalovanou) zmluvu o úvere, na základe ktorej jej poskytne finančné prostriedky, v tejto zmluve o úvere určí splatenie úveru dňom 14. 01. 2014, t.j. po siedmich dňoch od uzavretia zmluvy o úvere, avšak v ten istý deň uzavrie dohodu o plnení v splátkach, podľa ktorej žalovaná mala úver splatiť v 12 mesačných splátkach po 66 eur mesačne, s hodnotou RPMN vo výške 309,85%, nie je možné vyhodnotiť inak, ako špekulatívne, či za obchádzanie zákona. Keďže žalobkyňa v zmluve o úvere uviedla hodnotu RPMN vo výške 98%, v dohode o plnení v splátkach vo výške 309,85%, je takéto dojednanie minimálne nejasné, neurčité a v rozpore s dobrými mravmi a nemožno ho nazvať inak, ako obchádzanie zákona. Ani odvolaciemu súdu nie je zřejmý iný dôvod, ako obchádzanie zákona, uzavretie takejto dohody o plnení v splátkach inak, ako bolo dohodnuté v zmluve o úvere. Veď zmluva o úvere v podstatných náležitostiach musí obsahovať aj dátum konečnej splatnosti úveru a preto je iba nelogické, vysvetlením ktorého je iba obchádzanie zákona, uzavretie dohody o plnení v splátkach, kde je uvedená úplne iná, rozdielna, podstatne vyššia RPMN.

10. Vzhľadom na vyššie závery odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Podľa § 387 ods. 3 CSP je odvolací súd povinný vysporiadať sa s podstatnými tvrdeniami, uvedenými v odvolaní.

11.1. Žalobca v podanom odvolaní namieta nesprávnosť konštatovania súdu prvej inštancie o nesprávnej výške RPMN, rozdielne uvedenej v zmluve o úvere a v dohode o plnení v splátkach. Keďže súd prvej inštancie a následne aj odvolací súd sa touto námietkou zaoberali tak v napadnutom rozsudku, ako aj v tomto, odvolacom rozsudku, odvolací súd iba poukazuje na tieto vyjadrenia. Námietku žalobkyne v tomto smere vyhodnotil za nedôvodnú.

11.2. Žalobkyňa ďalej namieta, že výška odplaty sa riadi podľa ustanovení účinných do 31. mája 2014 a preto ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v danej veci nie je možné aplikovať. K tejto námietke odvolací súd iba poukazuje na prechodné ustanovenie § 879r Občianskeho zákonníka k úpravám účinným od 01. júna 2014, podľa ktorého ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne

vzťahy vzniknuté pred 1. júnom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 01. júna 2014. Je nesporné, že predmetné právne úkony (zmluva o úvere a dohoda o plnení v splátkach), boli uzavreté dňa 07. 01. 2014, teda pred účinnosťou ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, avšak vzhľadom na toto prechodné ustanovenie, je potrebné aj na právne vzťahy, ktoré vznikli pred 01. 06. 2014, toto ustanovenie aplikovať. Z tohto dôvodu námietku žalobkyne odvolací súd vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

11.3. K námietkam o nepriznaní poplatku za upomienku a zmluvnej pokuty, odvolací súd iba dodáva, že vzhľadom na skutočnosť, že predmetný úver bol tak súdom prvej inštancie, ako aj odvolacím súdom, vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov, je bezpredmetné sa týmito poplatkami ďalej zaoberať, nakoľko ich z vyššie uvedeného dôvodu nie je možné žalobkyňi priznať.

12. Žalobkyňa tak v priebehu konania na súde prvej inštancie, ako ani v podanom odvolaní nenamieta nesplatenie sumy 400 eur žalovanou tak, ako to konštatoval súd prvej inštancie. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi tohto odvolania, sa preto touto skutočnosťou ďalej nezaoberal a vyhodnotil ju ako nespornú.

13. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 396 ods.1 v spojení s § 262 ods.1 CSP tak, že úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobkyňi. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).